

Bazele Contabilitatii

Acest **curs** prezinta **Bazele Contabilitatii**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **120 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: pdf.

Cuprins

CAPITOLUL 1	OBIECTUL ȘI METODA CONTABILITĂȚII	.5
1.1.	Dimensiuni semantice actuale ale termenului "contabilitate"	.5
1.2.	Definirea obiectului contabilității	.7
1.3.	Perimetre contabile în economia românească	.8
1.4.	Etape în definirea obiectului contabilității	.8
1.5.	Sfera și conținutul noțiunii de metodă în contabilitate	.9
1.6.	Principii și convenții contabile	.9
1.7.	Conceptul, clasificarea și evaluarea activelor și pasivelor (datoriile și capitalurile proprii)	.11
1.8.	"Activ" și "Pasiv". Conceptul de bilanț	.17
1.9.	Reprezentarea cifrică a mișcărilor de valori ca un bilanț mobil-prima treaptă a metodei contabilității	.17
1.10.	Sistemul de calcul contabil digrafic - a doua treaptă în metoda contabilității	.24
1.11.	Calcul periodic de sinteză - a treia treaptă a metodei contabilității	.33
CAPITOLUL 2.	Documente justificative în contabilitate	.39
2.1.	Noțiunea, importanța, conținutul și întocmirea documentelor justificative	.39
2.2.	Raționalizarea, tipizarea și clasificarea documentelor care servesc ca bază pentru înregistrarea în contabilitate	.40
2.3.	Verificarea documentelor. Procedee de rectificare a erorilor din documente	.40
2.4.	Circulația documentelor	.40
2.5.	Reconstituirea documentelor justificative	.41
2.6.	Arhivarea și păstrarea documentelor justificative	.42
CAPITOLUL 3.	Clasificarea și funcționarea conturilor	.43
3.1.	Concept, criterii, tabloul general al clasificării analitice	.43
3.2.	Conturi de gestionare a ACTIVELOR și conturi de gestionare a PASIVELOR (fondurilor)	.48
3.3.	Conturi de regularizare asupra evaluării ACTIVELOR și conturi de regularizare asupra evaluării PASIVELOR	.51
3.4.	Conturi de consumațiuni ale perioadei curente și conturi de venituri ale perioadei curente	.52
3.5.	Conturi de consumațiuni ale perioadelor viitoare și conturi de venituri ale perioadelor viitoare	.54
3.6.	Conturi de rezultate finale favorabile și conturi de rezultate finale nefavorabile	.54
3.7.	Conturi rectificative de activ contra pasiv și conturi rectificative de pasiv contra activ	.55
3.8.	Conturi în afara bilanțului (conturi extrapatrimoniale)	.57
CAPITOLUL 4.	CALCULAȚIA CONTABILĂ A COSTURILOR DE PRODUCȚIE	.60
4.1.	Concepte de bază în calculația costurilor	.60
4.2.	Reguli de aplicat în calculația costurilor producției	.62
4.3.	Metode de calculație a costurilor	.63
4.3.1.	Metode de evidență analitică a cheltuielilor de producție și de calculație a costurilor totale sau integrale	.64
4.3.2.	Metode de calculație a costurilor parțiale	.66
4.3.3.	Metode de repartizare a cheltuielilor indirecte	.67
CAPITOLUL 5.	INVENTARIEREA PATRIMONIULUI	.71
5.1.	Noțiunea, obiectul și funcțiile inventarului	.71

5.2. Etapele inventarierii .72
5.2.1. Pregătirea inventarierii.72
5.2.2. Inventarierea propriu-zisă .73
5.2.3. Stabilirea rezultatelor inventarierii și înregistrarea acestora.75
CAPITOLUL 6. SITUAȚIILE FINANCIARE ANUALE (CONTURILE ANUALE).77
6.1. Structura situațiilor financiare anuale .77
6.2. Lucrările contabile de închidere a exercițiului financiar.81
6.2.1.Întocmirea bilanței de verificare primară.81
6.2.2. Inventarierea generală a patrimoniului.82
6.2.3.Contabilizarea operațiilor de regularizare.83
6.2.4. Determinarea rezultatului contabil.85
6.2.5. Determinarea impozitului pe profit, repartizarea profitului și contabilizarea acestor operațiuni .85
6.2.6. Balanța de verificare finală.88
6.2.7 Închiderea conturilor de activ și a conturilor de pasiv.88
6.3. Redactarea conturilor anuale.88
6.3.1. Elaborarea bilanțului.88
6.3.2. Elaborarea contului de profit și pierdere .90
6.3.3. Situația fluxurilor de trezorerie.90
6.3.4. Situația modificărilor capitalului propriu.91
6.3.5. Politici contabile și note explicative .92
CAPITOLUL 7. TEHNICA CONTABILĂ .93
7.1. Registrele contabile .93
7.2. Metode de tehnică contabilă.93
STRUCTURA SITUAȚIILOR FINANCIARE ANUALE.100
SECȚIUNEA 1. BILANȚUL.100
SECȚIUNEA 2. CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE.107
SECȚIUNEA 3. SITUAȚIA MODIFICĂRILOR CAPITALULUI PROPRIU .110
SECȚIUNEA 4. SITUAȚIA FLUXURILOR DE TREZORERIE .111
SECȚIUNEA 5. EXEMPLE DE PREZENTARE A NOTELOR EXPLICATIVE LA SITUAȚIILE FINANCIARE ANUALE .111
PLANUL DE CONTURI GENERAL .119

Extras

CAPITOLUL 1 OBIECTUL ȘI METODA CONTABILITĂȚII

OBIECTIVE:

În acest capitol se regasesc informații referitoare la:

- conceptele de principii, teorie, practică și știință;
- condițiile existenței unei științe;
- statutul contabilității;
- definirea obiectului contabilității;
- entități patrimoniale, obiect de studiu al contabilității;
- conceptele de exerciții financiar și independența exercițiului;
- abordări contabile ale principiilor contabile;

- dualismul contabil și sisteme de contabilitate;
- utilizatorii de informații contabile;
- clasificarea și definirea structurilor componente ale situațiilor financiare;
- conceptul de metodă contabilă;
- procedeele metodei contabilității;
- mobilitatea bilanțului sub influența operațiunilor economice;
- sistemul de calcul digrafic;
- conturile - concept, structură, reguli de funcționare;
- calcule periodice de sinteză.

Ca disciplină științifică independentă, contabilitatea face parte din sistemul de cunoaștere umană, având un obiect propriu, adică un grup de fapte și de fenomene de care se ocupă precum și o cale rațională în măsură să dimensioneze demersul cognitiv pentru cunoașterea acestui univers, adică o metodă proprie.

1.1. DIMENSIUNI SEMANTICE ACTUALE ALE TERMENULUI “CONTABILITATE”

Însemnările, calculele și reflecțiile de natură economico - financiară asupra bunurilor materiale acumulate, a modificărilor în timp a averii deținute, precum și cele ce privesc raporturile economico - juridice generatoare de decontări și pe care le desemnăm în zilele noastre cu termenul de contabilitate au fost însoțitori nedespărțiți ai evoluției vieții materiale în toate epocile istorice. Firesc, de la cele mai vechi urme de însemnări economice de pe tăblițele pictografice pe care se consemnau bunurile deținute, rămase din timpul primului templu din Uruk - vechi de mai bine de 5000 de ani - și până la sistemul contabil de informații din zilele noastre, realizat cu ajutorul calculatorului electronic, progresele în practicarea acestei cunoașteri specializate sunt remarcabile. Gradul de elaborare la care s-a realizat aplicarea contabilității în diverse epoci istorice a fost diferit pentru că felurile au fost atât amploarea vieții economice care a impus demersul cognitiv cât și stadiul atins de evoluția generală a științei și tehnicii epocii și îndeosebi acumulările, în plan gnoseologic din domeniul contabilității.

Necesitatea cunoașterii permanente a universului mișcărilor de valori și a raporturilor economico - juridice care generează decontări bănești, circumscrise unei entități economico - sociale, a transformat ansamblul de acțiuni îndreptate în direcția realizării dezideratului cognitiv într-o funcție a organismului, respectiv funcția contabilă.

Diversificarea continuă și complexitatea crescândă pe care le-au cunoscut în evoluția lor istorică, perimetrele contabile (entitățile economico - sociale) au condiționat comanda socială și au marcat procesul de perfecționare a acestei funcții.

Gândirea și limbajul au permis și în domeniul contabilității să se realizeze o acumulare a experienței științifice a predecesorilor. Pe măsură ce ne apropiem de zilele noastre procesul de dobândire de noi cunoștințe asupra domeniului propriu, de rafinare logică a edificiului științific al contabilității s-a amplificat.

Ca o consecință nemijlocită a dinamicii acestor procese, a complexității crescânde a acestora în timp, însăși cuvântul “contabilitate” și-a îmbogățit semnificațiile.

Termenul “contabilitate” a fost împrumutat de români din limba franceza. Aici, expresia “comptabilité” are rădăcina “compte” sinonim în limba română cu “socoteala”. De la “compte” s-a obținut adjectivul “comptable” (ceea ce ține de socoteală) iar prin substantivarea acestuia din urmă s-a ajuns la “comptabilité”.

În lucrările de specialitate tipărite în limba română până la primul deceniu al secolului XX, el apărea scris, cel mai des, în grafia “comptabilitate”.

Astăzi cuvântul “contabilitate” acoperă, în limba română, sfere și primește înțelesuri diferite.

Cu el se definește disciplina științifică independentă, cu statut propriu în familia științelor sociale, sistemul științelor economice.

Ca știință, contabilitatea își are elaborată construcția sa teoretică prin cuprinderea într-un sistem logic a unei sume de axiome, principii, legi, legități, concepte și teorii prin care se realizează condensarea de cunoștințe privind grupul de fapte și de fenomene ce formează obiectul ei de studiu.

În universul mișcărilor de valori exprimabile în bani și a raporturilor economico - juridice care provoacă decontări bănești - indiferent de tipul de entitate economico - socială căreia îi este circumscris - contabilitatea călăuzește gândirea atât în explicarea cauzală cât și în prevederea viitorului curs al faptelor și fenomenelor cuprinse în obiectul ei. La fel ca oricare știință, contabilitatea are și ea un obiect propriu, o metodă specifică, descoperă legi și stabilește legități care îi aparțin și dispune de un vocabular al ei.

Pe baza fondului cognitiv fixat prin conceptele fundamentale, prin principiile, legile, legitățile, ipotezele și teoriile sale, contabilitatea și-a elaborat și perfecționat o tehnică specifică, adaptată fiecărui tip de entitate economico - socială.

Trecerea de pe planul gândirii teoretice pe planul contabilității aplicate la realitățile unui anumit perimetru contabil (regii autonome, societăți comerciale, instituții publice etc.), în condiții concrete de timp și spațiu, se finalizează într-un sistem de informații (conturi, balanțe de verificare, bilanț, calculații de costuri și prețuri, analize comparative, calcule previzionale) care la un loc s-au obișnuit - în limba româna - a fi definite tot cu termenul de contabilitate.

Pentru desemnarea celei mai vechi părți din sistemul de informații contabile, cel realizat prin ansamblul de conturi, balanțe, bilanț și inventar și a acțiunii de realizare a acestora s-au folosit la noi expresiile: "catastife", "ținerea registrelor" iar mai târziu cea de "evidență contabilă".

Atunci când aceste informații erau obținute prin aplicarea principiului de reflectare descris încă din secolul al XV-lea de către savantul italian Luca Paciolo se foloseau expresiile "dopia scriptura" ori "partida dublă".

În practică i se spune "Contabilitate" și compartimentului funcțional al structurii economico - sociale în care se realizează neîntrerupt sistemul de informații contabile. Este un al treilea înțeles în care este folosită la noi expresia "contabilitate".

În România, entitățile economico-sociale își pot organiza realizarea sistemului de informații contabile în compartimente distincte conduse de directorul economic, contabilul șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție și care trebuie să aibă studii economice superioare. Contabilitatea poate fi organizată și condusă și pe bază de contracte de prestări de servicii de către persoane juridice autorizate sau de persoane fizice care au calitatea de expert contabil, respectiv de contabil autorizat. Atunci când contabilitatea unor agenți economici este condusă de către persoane care nu au calificarea necesară recunoscută, iar cifra de afaceri depășește nivelul stabilit pentru fiecare exercițiu de către Ministerul Finanțelor Publice, situațiile financiare anuale vor fi întocmite în baza unor contracte încheiate numai de persoane fizice sau juridice calificate, autorizate.

În cadrul contabilității ca activitate și sistem de informații specializate, distingem existența a două componente: contabilitatea financiară și contabilitatea de gestiune.

Contabilitatea financiară, cunoscută și sub numele de contabilitate generală este destinată să furnizeze informația contabilă elaborată după norme unitare, reglementate. Pe lângă utilizarea internă, această informație este obligatorie a fi comunicată și în exteriorul entității. Investitorii, angajații, creditorii, furnizorii și alți creditori, clienții, statele și instituțiile acestora, publicul, sunt

